

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยครุภัณฑ์ในประเทศไทย และเพื่อศึกษาปัญหาความต้องการและขอเสนอแนะของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร และโครงการฝึกสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยครุภัณฑ์ในให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 222 ชุด ในกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 กลุ่ม คือ อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และ นักศึกษาฝึกสอนได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา คิดเป็นร้อยละ 87.39

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยคิดค้าเป็นร้อยละและวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ คือปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน, ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่, ปัญหาเกี่ยวกับการปักครองชั้น, ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน, ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษาฝึกสอน, ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่นักศึกษาทำการสอน, ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยงและปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์ ผลการวิเคราะห์นี้นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหามากเกี่ยวกับการตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ขาดความคิดสร้างสรรค์ในการคัดเปลี่ยนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ และไม่มีความสามารถในการแยกแยะทักษะที่สอน

ส่วนอาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาน้อยเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ปัญหาเกี่ยวกับปัญหาอุปกรณ์และสถานที่

อาจารย์นิเทศก์, อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสมปัญหามากคือ สนานกีฬาในร่มไม่เพียงพอสำหรับการสอนพลศึกษา, ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์พลศึกษา, ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครู - นักเรียน, สนานไม่แยกเป็นลักษณะ เด็กเล็กกับเด็กโตเด่นรวมกัน, สภาพสนานไม่ปลอดภัย เช่น เป็นหลุม ที่น้ำ สนานไม่เรียบ, ไม่ไน้ำ เครื่องมือทางสุส�าธนุปกรณ์มาช่วยสอนและอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอ

ส่วนปัญหาที่อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสมมาก แต่อาจารย์พี่เลี้ยงเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสมน้อยคือ สถานที่เรียนพลศึกษาไม่ถูกสุขลักษณะ, ไม่เจ้าหน้าที่เก็บรักษาอุปกรณ์พลศึกษาโดยเฉพาะ และอุปกรณ์พลศึกษาของโรงเรียนไม่ทันสมัย

ปัญหาที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสมมาก แต่อาจารย์นิเทศก์เห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสมน้อยคือ โรงเรียนไม่ได้จัดห้องทำงานไว้ให้นักศึกษาฝึกสอน

ปัญหาที่อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสมมาก แต่อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสมน้อยคือ ไม่มีหนังสือและคู่มือประกอบการสอน, ไม่ได้รับความสำคัญในการเบิกอุปกรณ์พลศึกษาของโรงเรียนมาใช้, ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์พลศึกษาให้เหมาะสมกับกิจกรรมและไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการคัดแปลงอุปกรณ์การสอน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปกรณ์และสถานที่ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน

ปัญหาเกี่ยวกับการปักกรองชั้นเรียน

อาจารย์นิเทศก์, อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับ

การปักครองชั้นเรียน นักศึกษาประสบสนับสนุน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับมูลน้ำใจการปักครองชั้นเรียนของกลุ่มหัวอย่างทั่ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่าแทบทั้งหมดอยู่ในระดับ .01

มูลน้ำใจบวกมีเรียน

อาจารย์นิเทศมีความเห็นว่า มูลน้ำใจนักศึกษาฝึกสอนประสบสนับสนุนมากได้แก่ นักเรียนไม่ชอบการเรียนพอลศึกษา, ความสามารถทางทักษะของนักเรียนแตกต่างกันมาก, นักเรียนชอบเล่นเกมกีฬามากกว่าชอบเรียนหักษะทางกีฬา, นักเรียนไม่แต่งชุดฝึกสอนมาในชั่วโมงเรียน และนักเรียนไม่สนใจที่จะทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัวให้เรียบร้อย เพื่อจะเรียนในชั่วโมงต่อไป

อาจารย์ที่เลี้ยงมีความเห็นว่า มูลน้ำใจนักศึกษาฝึกสอนประสบสนับสนุนมากได้แก่ นักเรียนไม่แต่งชุดฝึกสอนมาในชั่วโมงเรียน

นักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า มูลน้ำใจที่ตนประสบสนับสนุนมากได้แก่ นักเรียนชอบเล่นเกมกีฬามากกว่าชอบเรียนหักษะทางกีฬา และนักเรียนไม่แต่งชุดฝึกสอนมาในชั่วโมงเรียน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับมูลน้ำใจนักเรียนของกลุ่มหัวอย่างทั่ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่า แทบทั้งหมดอยู่ในระดับ .01

มูลน้ำใจบวกตัวนักศึกษาฝึกสอน

อาจารย์นิเทศมีความเห็นว่า มูลน้ำใจนักศึกษาฝึกสอนประสบสนับสนุนมากได้แก่นักศึกษา ที่สามารถใช้ผลการฝึกสอนที่จะได้รับ, นักศึกษาไม่สามารถสร้างความเป็นกันเองกับเจ้าหน้าที่ และคนงานในโรงเรียนได้ และนักศึกษาให้สอนวิชาที่ตนเองไม่ถนัด

ส่วนอาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน มีความเห็นว่า มูลน้ำใจบวกตัวนักศึกษา ฝึกสอนนั้น นักศึกษาฝึกสอนประสบสนับสนุน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับมูลน้ำใจตัวนักศึกษาฝึก

สอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่นักศึกษาทำการสอน

อาจารย์นิเทศ้มีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมากคือ โรงเรียนไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการฝึกสอน โรงเรียนมีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ขาดเจนและแน่นอน, นโยบายของโรงเรียนมุ่งจัดวิชาพลศึกษาสำหรับผลิตนักกีฬาเพื่อทำเชื่อถือ เลี้ยงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น, โรงเรียนไม่มีบริการด้านการเรียนการสอน และบูรณาหารโรงเรียนเน้นการพัฒนาชุมชนยิ่งกว่างานด้านวิชาการ

อาจารย์ที่เลี้ยงมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่นักศึกษาทำการสอนนั้น นักศึกษาฝึกสอนประสบน้อย

ส่วนนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ตนเองประสบปัญหาคือ โรงเรียนไม่มีบริการด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโรงเรียน ที่นักศึกษาทำการสอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่เลี้ยง

อาจารย์นิเทศ้มีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมากคือ อาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีความรู้ในการนิเทศการสอน, อาจารย์ที่เลี้ยงไม่ตรวจแก้ไขให้คำแนะนำในการทำบันทึกการสอน, อาจารย์ที่เลี้ยงขาดการติดต่อประสานงานกับอาจารย์นิเทศ์ ทำให้ขาดความร่วมมือในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์ที่เลี้ยงไม่เข้าใจนโยบายการฝึกสอนของวิทยาลัย

ส่วนอาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอนประสบน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาจารย์พี่เลี้ยง ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมาก็คือ ปัญหาที่อาจารย์นิเทศก์ทำการนิเทศน้อยเกินไป ทำให้ไม่ทราบถึงข้อมูลพร้อมในการสอนของนักศึกษาอย่างแท้จริง

ส่วนอาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์ นักศึกษาฝึกสอนประสบน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาอาจารย์นิเทศก์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

ปัญหา, ความต้องการและขอเสนอแนะของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน

อาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์เห็นว่า มีงานรับผิดชอบด้านอื่นนอกเหนือจากการนิเทศมากเกินไป จนเป็นปัญหาและให้ความเห็นว่า ควรจะให้อาชารย์นิเทศก์ 1 คน รับผิดชอบนักศึกษาฝึกสอน 3-6 คน ท่องากการศึกษา และอาจารย์นิเทศก์ควรศึกษาวิชาหลักและวิชีการสอนผลศึกษาและ วิชาหลักสูตรผลศึกษา ทางด้านปัญหาของอาจารย์นิเทศก์ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษา ฝึกสอนได้แก่ ปัญหาที่นักศึกษาประสบจากนั้นอาจารย์นิเทศก์ให้ความเห็นว่า นักศึกษา ฝึกสอน วิชาผลศึกษาควรปีคุณสมบัติเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการฝึกสอน คือ นักศึกษาฝึกสอนต้องมีความรู้ ความสามารถในกิจกรรมผลศึกษาเป็นอย่างดี และต้องมีนิสัยสัมพันธ์ดี ตลอดจนควรจะจัดการสัมมนาหลังการฝึกสอน หัวข้อที่ควรจัดคือ นโยบายของผู้บริหารที่มีต่อวิชาผลศึกษา การเตรียมตัวของนักศึกษา ก่อนออกฝึกสอน

และประโยชน์ของการปฐมนิเทศ นอกจากนี้ยังได้ให้อั่งค์เสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการจัดการฝึกสอนของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาดังนี้ คือ

1. นักศึกษาควรเตรียมตัว เตรียมใจให้พร้อมในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านทักษะกีฬา หลักและวิธีการสอน

2. การจัดนักศึกษาฝึกสอนไปสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ควรให้นักศึกษาเลือกเองเพื่อลดภัยหาส่วนตัวได้หลายด้าน

3. ในระหว่างการฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ควรมีการประชุมสัมมนากับนักศึกษา ฝึกสอนอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อช่วยเหลือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

4. นักศึกษาควรศึกษาปรัชญาการสอนพลดศึกษาให้เข้มแข็ง

5. การฝึกสอนควรให้นักศึกษามีเวลาฝึกสอนอย่างเต็มที่ ไม่ควรให้งานนักศึกษา รับผิดชอบมากเกินไป และไม่ควรให้มีการเรียนระหว่างการฝึกสอน ทำให้ล้าบากแก่นักศึกษา ฝึกสอน ที่สอนในชนบทใกล้ อีกทั้งเป็นการลืมเปลี่ยงค่าใช้จ่ายอีกด้วย (เนื่องจากมีวิทยาลัยครู บางแห่งจัดให้นักศึกษาไปเรียนวิชีสอนและวิชาการศึกษาที่วิทยาลัย 2 วัน และไปฝึกสอน 3 วัน ใน 1 สัปดาห์)

อาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์พี่เลี้ยงเห็นว่า ปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอนคือ อาจารย์ นิเทศก์ไปปินิเทศการฝึกสอนทำให้อาจารย์พี่เลี้ยงไม่กล้าให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน เพราะเกรงว่าจะขัดกัน และนักศึกษาไม่ยอมขอคำแนะนำจากอาจารย์พี่เลี้ยง ตลอดจนอาจารย์พี่เลี้ยงไม่ทราบหน้าที่ของตนดีพอ อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์มีความลับพันธ์กันยังไม่ดีพอ นอกจากนี้อาจารย์พี่เลี้ยงมีปัญหาเกี่ยวกับโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครู คือ อาจารย์พี่เลี้ยงไม่ได้มีส่วนร่วมในโครงการการฝึกสอนของวิทยาลัยครู ทำให้อาจารย์ไม่เข้าใจความ มุ่งหมาย และวิธีดำเนินการในโครงการการฝึกสอนของวิทยาลัยครูดีพอ และยังเสนอแนะอีกว่า อาจารย์พี่เลี้ยง 1 คน ควรรับผิดชอบนักศึกษาฝึกสอนประมาณ 1-2 คน ต่อ 1 ภาคการศึกษา

ทางด้านความคิดเห็นของอาจารย์ที่เลี้ยงเกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกสอน
อาจารย์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า คะแนนหรือเกรดการฝึกสอนไม่ควรพิจารณาจากการ
สอบแต่เพียงอย่างเดียว และควรมีคะแนนให้แก่นักศึกษาที่ช่วยเหลือโรงเรียนอย่างเต็มที่
นอกจากนี้อาจารย์ที่เลี้ยงได้จัดอันดับความสำคัญของปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบจากมากไป
น้อย ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่
2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษาฝึกสอน
3. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน
4. ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่นักศึกษาทำการฝึกสอน
5. ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน
6. ปัญหาเกี่ยวกับการปกครองชั้น
7. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์
8. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่เลี้ยง

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ยังให้ขอเสนอแนะเพื่อปรับปรุงโปรแกรมการฝึกสอนดังท่อ
ไปดังนี้

1. อาจารย์นิเทศก์ควรเป็นอาจารย์ที่มีความรู้ มีวุฒิทางพลศึกษา
2. ไม่ควรส่งนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษาฝึกสอนในฤดูฝน เพราะเมื่อฝนตก
นักศึกษาไม่สามารถจะสอนได้
3. ควรจัดส่งนักศึกษาทุกสาขา ออกฝึกสอนทุกภาคเรียนให้พอเนื่องกัน
4. ทางวิทยาลัยครุภัณฑ์หรือเน้นให้ทางโรงเรียนจัดให้นักศึกษาได้สอนใน
วิชาเอกที่นักศึกษาได้เรียนไป

5. ทางโรงเรียนฝึกสอน ควรจัดโปรแกรมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางพลศึกษา
ให้แก่นักศึกษาด้วย

6. นักศึกษาที่ต้องออกฝึกสอนควรเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อให้การเรียนการสอน
ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ เพราะการสอนเพื่อให้ความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอ ควรสร้าง

หักนคทีดีและพัฒนาหักบะบูเรียนควย

7. อัตราส่วนของคะแนนที่อาจารย์พี่เลี้ยงให้แก่นักศึกษา ควรมีความสำคัญเท่ากับอาจารย์นิเทศฯ

8. ทางวิทยาลัยครุศาสตร์ให้การช่วยเหลือในการอุปกรณ์การสอนผลิตภัณฑ์คัวคาย

9. ควรให้นักศึกษาฝึกสอนตลอดเดือนตุลาคม ไม่ควรให้ฝึกสอน 3 วัน และต้องไปเรียนที่วิทยาลัยอีก 2 วัน

10. ทางภาควิชาพอลศึกษา ควรสอนกิจกรรมทางพอลศึกษาใหม่ ๆ เพื่อให้นักศึกษาไปถ่ายทอดให้แก่นักเรียน

นักศึกษาฝึกสอน

นักศึกษาฝึกสอนท้องการให้ทางวิทยาลัย หรือ ภาควิชาพอลศึกษา ช่วยเหลือหัวหน้าภาควิชา การสอนหักบะบีพ้าและการตัดสินบีพ้า และให้ภาควิชาพอลศึกษาแจ้งปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษารุ่นก่อนประสบเพื่อให้นักศึกษาหารือชี้ป้องกันและแก้ไข ก่อนออกฝึกสอนและในระหว่างฝึกสอน ทางวิทยาลัยหรือภาควิชาพอลศึกษาควรให้บริการจัดหาให้ถูกต้องกับโสดทั้ศนูปกรณ์ อุปกรณ์ทางพอลศึกษา ควรมีรถรับส่งสำหรับนักศึกษาฝึกสอนในต่างจังหวัดหรือชนบทໄก ณ ในวันเริ่มและสิ้นสุดการฝึกสอน ตลอดจนอาจารย์นิเทศฯควรให้คำปรึกษาอย่างเป็นกันเองและให้กำลังใจบ้าง

การไปนิเทศของอาจารย์นิเทศฯ ควรจะบอกด้วยหน้า ประมาณ 2 ครั้งท่อเดือน และถกยังไงการให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาฝึกสอน ควรเขียนคำติ-ชมไว้ในกระดาษหรือบันทึกการสอน ส่วนการคุยกับอาจารย์พี่เลี้ยงนั้น นาน ๆ ควรครั้งหนึ่ง เพราะขณะที่อาจารย์พี่เลี้ยงคุยกับทำให้แสดงออกไม่เต็มที่

นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นักศึกษาฝึกสอนยังให้ขอเสนอแนะและความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโปรแกรมการฝึกสอน คือ

1. ควรมีการสัมมนา ก่อนออกฝึกสอน เพื่อการเตรียมตัวให้พร้อม

2. ควรจัดให้นักศึกษาได้เรียนวิชาพอลศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนก่อนออกฝึกสอน

3. การเรียนการสอน ทางวิทยาลัยครุศาสตร์เน้นด้านการนำไปใช้และให้มีความรู้ ไม่ใช่เน้นที่จะเรียนเพื่อเป็นนักศึกษา สามารถทำสิ่งใดได้เท่านั้น

4. การฝึกสอนวิชาพลศึกษา ควรฝึกสอนในภาคปลาย เพราะภาคต้นเป็นฤดูฝน ทำให้ฝึกสอนไม่ได้เต็มที่ และควรให้ฝึกสอนในช่วงที่มีฤดูการแห้งชัน

5. ทางวิทยาลัยครุ ควรให้มีอุปกรณ์ในการสอนพลศึกษาได้ เพราะทางโรงเรียนไม่มีหรือมีก็ไม่เพียงพอ

6. ควรส่งนักศึกษาไปสอนในโรงเรียนที่มีอุปกรณ์พร้อม

7. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกสอนตามความถนัด ตรงกับวิชาเอกที่เรียนไปศึกษา ให้สอนวิชาพลศึกษามาก ๆ ไม่ควรให้สอนวิชาอื่นมากเกินไป

8. อาจารย์นิเทศควรเป็นอาจารย์ที่มีวุฒิทางพลศึกษา เข้าใจหลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา

9. ควรเพิ่มระยะเวลาการฝึกสอนให้ฝึกสอนตลอดห้องภาค และการฝึกสอนควรฝึกสอนตลอดสัปดาห์ ไม่ควรให้ฝึกสอน 3 วัน และเรียน 2 วัน เพราะเป็นการลื้นเปลือก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการเรียนวิธีการสอนควบคู่ไปกับการฝึกสอนไม่สมควร ทำให้นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการสอน

10. ควรมีการอธิบายให้อาจารย์ฟังและนักศึกษาได้เข้าใจถึงภาระที่การประเมินผลการฝึกสอน การสอนส่วน หรือการให้คะแนนการฝึกสอน

การอภิปรายผลการวิจัย

1. จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาและการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ทราบว่า ห้องอาจารย์นิเทศและอาจารย์ฟังฟัง มีงานที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้ไม่มีเวลาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำ นักศึกษาฝึกสอนอย่างเต็มที่ ให้การนิเทศไม่ทั่วถึง ทำให้ประสิทธิภาพการฝึกสอนของนักศึกษา ไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น เพราะนักศึกษาฝึกสอนเป็นผู้ที่เข้ารับการฝึกงานอาชีพครุ เป็นผู้ที่ยังไม่มีความรู้และประสบการณ์พอ จึงจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์นิเทศและอาจารย์ฟังฟังอย่างใกล้ชิด จึงควรที่จะต้องลง功夫ในด้านนี้ ๆ ที่อาจารย์นิเทศและอาจารย์

พี่เลี้ยงท้องรับผิดชอบในอย่าง จะทำให้โปรแกรมการฝึกสอนໄດ້ผลดียิ่งขึ้น

2. บัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ส่วนใหญ่นักศึกษาประสบสนบัญหามากทางด้านตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การแยกແບะหักษ์ที่สอน ขาดความคิดริเริ่มคิดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ เพราะ ก่อนฝึกสอนทางวิทยาลัยครูอาจไม่เน้นให้นักศึกษาทราบหนักในความสำคัญของการตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ตั้งความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และคลุมเครือไม่ชัดเจน ซึ่งส่งผลไปถึงการแยกແບะหักษ์ที่สอนและความคิดริเริ่ม การตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมจะช่วยให้นักศึกษาทราบว่า นักศึกษาจะต้องเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมอย่างไรที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น

3. บัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ เป็นบัญหาที่นักศึกษาต้องประสบมาก ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ครุภัณฑ์ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนลำบาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและหดหู่ ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น บรรยายกาศของการทำงานไม่น่าอยู่ เพราะโรงเรียนไม่ได้จัดห้องทำงานไว้ให้นักศึกษาฝึกสอน ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน ดังนั้นนักศึกษาฝึกสอนจำเป็นต้องชวนชวยทำอุปกรณ์ มีความคิดริเริ่ม รู้จักคิดแปลงกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนໄດ້ผลดี ดังคำกล่าวของ วรศักดิ์ เพียรชوب ที่ว่า "การสอนผลศึกษาในໄດ້ผลดีนั้น นอกจากจะมีเวลาเพียงพอ และมีความสามารถในการสอนดีแล้ว ก็จะต้องมีสถานที่และอุปกรณ์ในการสอนอย่างเพียงพอด้วย"¹

4. บัญหาเกี่ยวกับการปักครองธัน เป็นบัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบน้อย อาจเป็นเพราะมีจุบันวิทยาลัยครูได้จัดส่งนักศึกษาไปฝึกสอนตลอดเวลาและสมำเสมอ ทำให้นักเรียนเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนมีความสำคัญ เช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ ทำให้เกิดความเคารพเชื่อถือจึงทำให้นักเรียนฝึกสอนไม่มีบัญหาในด้านการปักครองธัน

¹ วรศักดิ์ เพียรชوب, หลักและวิธีการสอนผลศึกษาธันมัธยมศึกษา (พะนก: อุตุนศึกษา, 2513), หน้า 25.

5. ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหามาก เกี่ยวกับการที่นักเรียนชอบเล่นเกมกีฬามากกว่าชอบเรียนทักษะกีฬา อาจเป็นเพราะภารัจกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เร้าความสนใจ หรือความต้องการของนักเรียน ถ้าจัดกิจกรรมโดยช้า ๆ ชาด ๆ ไม่คิดวิธีการสอนแบบท่าง ๆ แปลง ๆ จะทำให้นักเรียนชอบเล่นมากกว่าจะให้ครูสอน ดังนั้นครูจึงควรซึ่งแจ้งให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการมีทักษะ และทำการปรับปรุงภารัจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ เตรียมการสอนให้พร้อม

6. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษาฝึกสอน นักศึกษามีค่าวัฒนธรรมเกี่ยวกับผลการฝึกสอนที่จะได้รับ จึงทำให้สนใจ ประหม่า เมื่อมีการสอบสอน ทางวิทยาลัยครูมีการทำภาระทดลองซึ่งแจ้งถึงแนวทางการตัดสิน การให้คะแนน หรือการประเมินผลการฝึกสอนอย่างชัดเจน และนักศึกษาฝึกสอน ควรมีส่วนในการประเมินผลการฝึกสอนของตนเองได้ ดังผลการวิจัยของเอ็ดเวิร์ด เอ. 皮雷ล (Edward A. Pires)¹ ที่กล่าวว่า "การประเมินผลการฝึกสอน ควรจะทำต่อเนื่องกันตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการฝึกสอนและจะกระทำเพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ได้ ต้องพิจารณาจากความคิดเห็นของบุคคลทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง"

7. ปัญหาที่เกี่ยวกับโรงเรียนที่นักศึกษาทำการฝึกสอน นักศึกษาประสบปัญหามาก เกี่ยวกับโรงเรียนไม่เข้าใจในรัฐดุประสงค์ของการฝึกสอน, โรงเรียนไม่มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนและแน่นอน, นโยบายของโรงเรียนมุ่งจัดวิชาพลศึกษาสำหรับผลิตนักกีฬาเพื่อทำเชื่อถือเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดขึ้นได้ ทางวิทยาลัยครูควรช่วยแก้ไขทศนคติดังกล่าว โดยจัดการประชุมสัมมนาระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและทางวิทยาลัยครูเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน

8. ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมาก เกี่ยวกับอาจารย์ที่เลี้ยงคือ อาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีความรู้ในการนิเทศการสอน, อาจารย์ที่เลี้ยงไม่ตรวจสอบแก้ไขให้คำแนะนำในการทำบันทึก

¹ Edward A. Pires, Student Teaching in Primary Teachers Training Institution in Asia, pp.112-113.

การสอน อาจารย์พี่เลี้ยงขาดการติดต่อประสานงานกับอาจารย์นิเทศก์ ทำให้ขาดความร่วมมือในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์พี่เลี้ยงไม่เข้าใจนโยบายการฝึกสอนของวิทยาลัย บัญหาเหล่านี้อาจลดลง ถ้าอาจารย์พี่เลี้ยงเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนต่อการฝึกสอน ส่วนใหญ่บังคับคร่าวการที่นักศึกษามาฝึกสอนนั้น เป็นการลอกหน้าที่ความรับผิดชอบของตน นักปะอุปให้นักศึกษาสอนตามลำพัง ดังนั้น ทางวิทยาลัยครุยวร เป็นฝ่ายติดต่อประสานงาน อาจโดยการจัดการสัมมนาและชี้แจงเกี่ยวกับความมุ่งหมายของโปรแกรมการฝึกสอนร่วมกัน เพื่อความรู้และเข้าใจโดยถูกต้องอีกประการหนึ่ง อาจารย์นิเทศก์ควรเป็นฝ่ายประสานงานกับอาจารย์พี่เลี้ยง ซึ่งจะทำให้ข้อบกพร่องของนักศึกษาฝึกสอนได้คั่งขึ้น และก่อร่วมกัน แนะนำแก้ไข ซึ่งจะช่วยให้การฝึกสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๙. บัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมากเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์คือ อาจารย์นิเทศก์ไปปฏิบัติสอนน้อยเกินไป ทำให้ไม่ทราบถึงข้อบกพร่องในการสอนของนักศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลจึงทราบว่า ที่บัญหานี้เกิดขึ้น เพราะ อาจารย์นิเทศก์มีงานอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบนักศึกษาอีกหลายราย ทำให้มีเวลาไม่เพียงพอในการสอนของนักศึกษา ดังนั้นทางวิทยาลัยครุยวรลองดูงานด้านอื่น ๆ ของอาจารย์นิเทศก์ลงบ้าง เช่น ในสอนน้อยลง รับผิดชอบกิจกรรมทาง ๆ ลดลง จะทำให้อาจารย์นิเทศก์มีเวลาทำการสอนให้ดียิ่งขึ้น บัญหาและข้อบกพร่องของนักศึกษา โปรแกรมการฝึกสอนจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

1. อาจารย์นิเทศก์ควรมีหน้าที่เฉพาะการนิเทศเท่านั้น ไม่ต้องมีชั่วโมงสอนหรืองานอื่นท้องรับผิดชอบมากเกินไป แต่ควรให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักศึกษาอย่างเต็มที่และเพียงพอ

2. ทางวิทยาลัยครุยวร ควรจัดการประชุมสัมมนา อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับโปรแกรมการฝึกสอน ขอบเขตและหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอน การประเมินผลการฝึกสอน ซึ่งจะทำให้มีความเข้าใจตรงกันและให้การช่วยเหลือนักศึกษาที่ออกฝึกสอน ได้ครั้งตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงก่อนการทำงานร่วมกัน

3. อาจารย์นิเทศก์ควรจะเป็นอาจารย์ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตศึกษาที่ดี กว้างขวาง และควรจะมีวุฒิทางพลศึกษา หรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับการนิเทศ การสอนวิชาพลศึกษามากด้วย

4. ทางโรงเรียนให้นักศึกษาทำการฝึกสอน ควรจัดให้นักศึกษาได้สอนตามความถนัดตามวิชาเอกที่เรียนไป

5. ทางวิทยาลัยครู ในครรภ์ให้นักศึกษาเรียนระหว่างการฝึกสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาฝึกสอนมีเวลาทุ่มเทให้กับการฝึกสอนไม่เต็มที่ อีกทั้งต้องกังวลเกี่ยวกับการเรียนที่วิทยาลัยครูด้วย

6. ทางภาควิชาพลศึกษา ควรจัดให้มีการฝึกบทวนทักษะและวิชาการก่อนออกฝึกสอนเพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญและมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

7. ในค้านการประเมินผลการฝึกสอน ควรประชุมชี้แจงให้นักศึกษาทราบกฎเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลให้คะแนนการฝึกสอนอย่างชัดเจน

8. อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง ควรให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษาให้คำแนะนำและปรึกษาตลอดเวลา ช่วยแก้ปัญหาอย่างจริงใจและเป็นกันเอง

9. อาจารย์นิเทศก์ ควรไปนิเทศการฝึกสอนบ่อย ๆ

10. นักศึกษาฝึกสอนควรประเมินผลตนเองอยู่ตลอดเวลา แก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น พัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น ควรปรึกษาขอคำแนะนำจากอาจารย์พี่เลี้ยง หรืออาจารย์นิเทศก์ทันที

ข้อเสนอแนะในการวิจัยท่อไป

เพื่อให้การศึกษาปัญหาการฝึกสอนวิชาพลศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาการฝึกสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครูเป็นแห่ง ๆ ไป